

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/396/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1211227003
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Chalupka
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1211227003.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Chalupku a členov senátu JUDr. Juraja Považana a JUDr. Janky Richterovej v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom: Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom: Pajštúnska 5, Bratislava proti odporcovi: M. K., U. H.: D. XX, H., t.č. na neznámom mieste, zastúpeného tajomníčkou Okresného súdu Bratislava, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom: Nám. Legionárov č. 5, Prešov, zastúpeného advokátom: JUDr. Igorom Šafrankom, so sídlom: Sovietskych hrdinov 163, Svidník, o zaplatenie sumy 2389,71 eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II, č.k.: 51C/79/2012-64 zo dňa 07.11.2012, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa p o t v r d z u j e .
Odporcovi sa n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 2 389,71 eur s úrokom z omeškania vo výške 13 % ročne zo sumy 11 560,16 eur od 11.03.2006 až do zaplatenia do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu iných trov konania za zaplatený súdny poplatok za návrh vo výške 143,- eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 391,17 eur právnenému zástupcovi navrhovateľa, advokátskej kancelárii TOMÁŠ KUŠNIR, s.r.o., a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil podľa: § 497, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 558, § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a vecne tým, že navrhovateľ sa v prejednávanej veci svojou žalobou domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu sumu 2 389,71 eur s príslušenstvom. Svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 08.12.2006 uzavretej medzi postupcom Všeobecná úverová banka, a.s. a navrhovateľom, postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči žalovanému.

VÚB, a.s. a odporca uzatvorili dňa 22.06.2004 Zmluvu k úverovému účtu, k číslu zákazníka 94711021, ktorej súčasťou sú aj Všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s., na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom. Na základe uvedenej Zmluvy Všeobecná úverová banka, a.s. poskytla odporcovi úver. Podmienky čerpania úveru, účel úveru, spôsob, výška a termíny splácania úveru, zabezpečenie úveru, podmienky pri neplnení a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. S odporcom nebolo dohodnuté predĺženie konečnej splatnosti úveru.

Vzhľadom na to, že odporca neplnil splátky úveru riadne a včas, postupca vypovedal zmluvu o úvere a navrhovateľ vyzval odporcu na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu jej postúpenia predstavovala sumu 2 389,71 (71 992,40 Sk), ktorá pozostávala z istiny 1560,16 eur,

riadneho úroku 720,23 eur, ostatného príslušenstva a poplatkov 47,77 eur, v súlade s výpisom z účtovných kníh peňažného ústavu, ktorým postupca Všeobecná úverová banka, a.s. deklaruje, že údaje, výška a špecifikácia jednotlivých pohľadávok sú generované bankovým systémom a predstavujú aktuálny záväzok toho ktorého dlžníka ku dňu postúpenia pohľadávok, resp. k rozhodujúcemu dátumu v zmysle zmluvy o postúpení pohľadávok. Odporca k dnešnému dňu neuhradil ani časť tejto dlžnej sumy. Okrem istiny si navrhovateľ v tomto konaní uplatňuje zákonný úrok z omeškania v zmysle § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, počnúc dňom 11.03.2006. Za rozhodujúci dátum pre určenie základnej úrokovej sadzby Národnej banky Slovenska, resp. Európskej centrálnej banky navrhovateľ považuje deň 11.03.2006, t.j. deň nasledujúci po dátume splatnosti tak, ako je uvedený vo výpise z Účtovných kníh peňažného ústavu.

Do konania vstúpilo oznámením zo dňa 22.02.2012 ako vedľajší účastník na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS.

Navrhovateľ dňa 01.10.2012 doručil súdu Dohodu o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 25.05.2009, v ktorej odporca uznal svoj záväzok voči navrhovateľovi vo výške žalovanej istiny a príslušenstva a zaviazal sa dlh uhradiť v zmysle dohody v splátkach vo výške 100,- eur splatných k 25. dňu príslušného mesiaca, s dátumom splatnosti prvej splátky dňa 25.06.2009. Napriek uvedenej dohode žalovaný nedodrжал splátkový kalendár a neuhradil žalobcovi ani jednu splátku.

Vedľajší účastník namietol vo svojom písomnom vyjadrení premlčanie s odôvodnením, že dlh odporcu bol splatný dňa 10.03.2006 a žaloba bola podaná dňa 11.11.2012. Uplatnil si tiež náhradu trov konania. Vo vzťahu k dohode o uznaní dlhu súd z konaní vedených pred týmto súdom je oboznámený s argumentáciou vedľajšieho účastníka vo vzťahu k predmetnej dohode, nakoľko vedľajší účastník v prebiehajúcich konaniach opakovane uvádza, že v prípade tejto dohody ide o formulár, ktorý vopred pripravil žalobca pre žalovaného, a tento nemal možnosť ovplyvniť jeho obsah. Takto predformulovaná dohoda predstavuje neprijateľné zmluvné podmienky, a to predĺženie premlčacej lehoty formou uznania dlhu a rozhodcovskú doložku. Ide preto o zmluvné podmienky, ktoré sú absolútne neplatné. Je nelogické a vylúčené, aby odporca ako spotrebiteľ, ak by mal vedomosť o stave vecí, mal záujem na uznaní záväzku a predĺžení premlčacej lehoty na desať rokov. Uzavretie takejto dohody je v rozpore s dobrými mravmi a navrhovateľ použil lesť a využil omyl odporcu v snahe dosiahnuť uznanie premlčaného záväzku spotrebiteľom. Podľa názoru vedľajšieho účastníka ide o nekalú obchodnú prax v rozpore s dobrými mravmi, preto jej nemožno poskytnúť súdnu ochranu.

Zároveň vedľajší účastník vo svojich podaniach uvádza, že pre prípad, že by súd neakceptoval argumentáciu vedľajšieho účastníka ohľadom posudzovania dohody o uznaní záväzku a jej právnych účinkov, navrhol vedľajší účastník konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. a požiadať Súdný dvor Európskej únie o rozhodnutie prejudiciálnej otázky, ktorú špecifikoval v podaní.

Odporcovi sa nepodarilo doručiť písomností súdu na jedinou známu adresu jeho pobytu (bydliska). Súd vykonal všetky dostupné úkony na zistenie pobytu odporcu. Ani v súčinnosti s orgánmi polície, dostupnými registrami pobytu obyvateľstva v Slovenskej republike a Sociálnou poisťovňou, sa však súdu nepodarilo pobyť odporcu zistiť. Súdu preto nezostalo nič iné, než konštatovať, že pobyť odporcu je neznámy a ustanoviť mu v súlade s ustanovením § 29 ods. 6 O.s.p. pre toto konanie opatrovníčku - tajomníčku Okresného súdu Bratislava V Danu Patkovú.

Po vykonanom dokazovaní mal prvostupňový súd za preukázané, že VÚB, a.s. poskytla odporcovi na základe zmluvy o poskytnutí flexipôžičky zo dňa 22.06.2004 úver - flexipôžičku v sume 48 000,- Sk, pričom odporca tento úver nesplácal riadne a včas, v dôsledku čoho VÚB, a.s. úverovú zmluvu vypovedala. Na základe úverovej zmluvy vznikol VÚB, a.s. voči odporcovi nárok na zaplatenie dlžnej sumy s príslušenstvom, pričom celková dlžná 2 389,71 (71 992,40 Sk), pozostávala z istiny 1 560,16 eur, riadneho úroku 720,23 eur, ostatného príslušenstva a poplatkov 47,77 eur.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 11.03.2006 postúpila VÚB, a.s. túto pohľadávku voči odporcovi na navrhovateľa. Odporca doposiaľ dlžnú sumu neuhradil.

Dňa 05.05.2009 uzavreli navrhovateľ a odporca Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku. V bode 2. Dohody odporca uznal čo do dôvodu a výšky svoj záväzok voči veriteľovi v celkovej výške 1 56,15 eur. V zmysle splátkového kalendára sa odporca zaviazal uhradiť uznaný záväzok v splátkach vo výške 100,- eur s dátumom prvej splátky 25.06.2009.

Keďže odporca doposiaľ dlžnú sumu istiny navrhovateľovi, no ani jeho právnomu predchodcovi (VÚB, a.s.) neuhradil, súd odporcovi uložil povinnosť dlžnú sumu istiny zaplatiť týmto rozsudkom. Keďže odporca sa dostal do omeškania so zaplatením dlžnej peňažnej sumy a toto omeškание pretrváva aj v súčasnosti, súd tiež v súlade s ustanovením § 369 Obchodného zákonníka odporcovi uložil povinnosť zaplatiť odporcovi úroky z omeškania v uplatnenej zákonnej výške za celú dobu omeškania.

Vo vzťahu k Dohode o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 25.05.2009, sa súd nestotožňuje s argumentáciou vedľajšieho účastníka ohľadom použitia lsti, uvedenia do omylu a použitia nekálnych obchodných praktík v rozpore s dobrými mravmi zo strany žalobcu, nakoľko tieto tvrdenia vedľajší účastník ničím nepreukázal. Neobstojí ani argumentácia vedľajšieho účastníka ohľadom neprijateľnej podmienky, nakoľko podľa názoru súdu, uznanie dlhu je samostatný jednostranný právny úkon vymedzený v Občianskom zákonníku a nie je ho možné posúdiť ako spotrebiteľskú zmluvu, ani ako dodatok k nej, a preto ho nie je možné považovať za neprijateľnú podmienku úverovej zmluvy.

Uznanie dlhu je jednostranný právny úkon dlžníka voči veriteľovi, ktorý pri splnení zákonom požadovaných náležitostí (ktoré v tomto prípade splnené boli), zakladá vyvrátiteľnú právnu domnienku, že dlh v čase jeho uznania dlžníkom trval. Z uvedeného vyplýva, že veriteľ nemusí preukazovať existenciu dlhu, ale naopak dôkazné bremeno sa presúva na dlžníka. Ak dlžník neexistenciu alebo zánik dlhu nepreukáže, platí, že dlh existuje čo do dôvodu a do výšky uvedenej v uznaní dlhu a dlžník je povinný tento dlh voči veriteľovi uhradiť. Keďže žalovaný dlh voči navrhovateľovi platne uznal, súd návrhu vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny v žalovanej a zároveň uznannej výške.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť úspešnému žalobcovi náhradu trov konania vo výške 391,17 eur.

Voči tomuto rozhodnutiu podal odvolanie vedľajší účastník, Voči rozsudku č. k. 51 C 79/2012 - 64 podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník, ktorý v ňom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že prišlo k nesprávnym zisteniam skutkového stavu veci a nesprávne právne posúdenie veci. Namietal, že okresný súd neakceptoval ním vznesenú námietku premlčania. Taktiež, že okresný súd nesprávne posúdil účinky dohody o úhrade pohľadávky v splátkach. Navyše, že z chaotickej žaloby a jej príloh vyplýva, že došlo k vypovedaniu zmluvy a z príloh žaloby, aj k odstúpeniu a to listom zo 04.03.2005. Odstúpením od zmluvy sa mala zmluva v celom rozsahu zrušiť. V takomto prípade by u žalobcu prichádzalo do úvahy len vydanie bezdôvodného obohatenia, ale nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia by bol premlčaný. Navyše, pri odstúpení od zmluvy by nebolo možné uznať nárok dohodou z 25.05.2009. Ďalej vedľajší účastník namietal priznanie náhrady trov konania a je rozhorčený, že súd zaviazal jeho a odporcu trovy konania za súdny poplatok 143 eur a za právne zastúpenie 931,17 eur. Vedľajší účastník prikladá judikatúru krajských súdov, ktoré vedľajšiemu účastníkovi vo vzťahu k žalobcovi, ak zavinil zastavenie konania, alebo bol neúspešný v merite veci, náhradu trov konania priznal.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka sa vyjadril navrhovateľ až po rozhodnutí odvolacieho súdu.

Odvolací súd odvolanie vedľajšieho účastníka uznesením č.k. 5Co/334/2013-104 zo dňa 31.05.2013 odmietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie vedľajší účastník, ktorý žiadal predmetné uznesenie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č.k. 7Cdo/246/2014 zo dňa 28.05.2015 rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v preskúmvanej veci sa odvolací súd v dôsledku nesprávnej interpretácie § 201 O.s.p. nezaoberal splnením podmienok oprávňujúcich vedľajšieho účastníka v zmysle § 93 ods. 4 O.s.p. podať odvolanie, je jeho rozhodnutie predčasné a teda nesprávne. Nesprávnym rozhodnutím o odmietnutí odvolania odňal vedľajšiemu účastníkovi možnosť konať pred súdom. Konanie pred odvolacím súdom tak bolo postihnuté vadou vyplývajúcou z ustanovenia § 237 písm. f) O.s.p.

Odvolací súd po vrátení opätovne prejednal vec v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., a riadiac sa právnym názorom dovolacieho súdu. Po prejednaní dospel pritom k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka nemožno považovať za dôvodné.

Súd prvého stupňa vo veci samej riadne zistil skutkový stav veci, vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 120 ods. 1 O. s. p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti návrhu, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 132 O. s. p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite odôvodnil (§ 157 ods. 2 O. s. p.).

Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, obmedzil odvolací súd odôvodnenie potvrdzujúceho rozhodnutia na konštatovanie správnosti dôvodov uvedených súdom prvého stupňa v zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p. Pre doplnenie odvolací súd uvádza, že sa plne stotožnil s odôvodnením súdu prvého stupňa.

Z vyššie uvedeného dôvodu neostalo odvolaciemu súdu než rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., z hľadiska vecnej správnosti jeho výroku.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s použitím § 224 ods. 1 O.s.p., v odvolacom konaní úspešný navrhovateľ náhradu trov neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.), nebolo tak možné mu náhradu trov odvolacieho konania priznať.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.